

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3Nt/60/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011799
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3116011799.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci vedenej proti odsúdenému U. P., nar. XX.XX.XXXX v Q., naposledy bytom C. nad R., B. I č. XX/XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV A., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/29/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.05.2017, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Tóthovej a prísediacich Juraja Vrbu a Dr. Jozefa Hrubu, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku súd návrh odsúdeného U. P., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania zamietla, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 08.12.2016 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného U. P., nar. XX.XX.XXXX, o povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/29/2012.

Svoj návrh odsúdený odôvodnil tým, že výsluchy svedkov H. J. a S. H., príslušníkov PZ SR, boli realizované nezákonne, nakoľko títo svedkovia si dňa 27.11.2011 plnili služobné povinnosti, čo potvrdili aj vo svojich výsluchoch a neboli pred výsluchom príslušným orgánom oslobodený od povinnosti mlčanlivosti, hoci to ustanovenie § 129 ods. 1 Tr. poriadku vyžaduje a ani zo zápisníc o výsluchoch nevyplýva, že by boli od povinnosti mlčanlivosti oslobodení. Na základe uvedeného považuje odsúdený ich výpovede za nepoužiteľné a súd v pôvodnom konaní na ne nemal vôbec prihliadať. Odsúdený v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 6Tdo/68/2015 zo dňa 13.07.2016, na rozsudok NS SR sp. zn. 1Tdo/12/2015 zo dňa 15.04.2015 či na judikát NS SR č. 57/2002, zošit č. 4, str. 7.

Keďže uvedení príslušníci PZ SR, ktorí boli vypočúvaní ako svedkovia, neboli zbavení mlčanlivosti, ide podľa odsúdeného o skutočnosť predtým neznámu, i keď nie je podľa názoru odsúdeného vylúčené, že prokuratúra aj súdy vedeli o tejto skutočnosti, ktorá má v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/29/2012 povahu dôkazu, ktorý bol použitý v neprospech odsúdeného.

Súd sa na verejnom zasadnutí oboznámil s návrhom odsúdeného, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/29/2012, najmä s rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/29/2012 zo dňa 30.05.2012, uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/97/2012 zo dňa 18.12.2012, uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/33/2013 zo dňa 27.02.2014 a uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/82/2015 zo dňa 27.01.2016, pričom súd tiež vypočul odsúdeného U. P..

U. P. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/29/2012 zo dňa 30.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/97/2012 zo dňa 18.12.2012, a to pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods.1 Tr. zákona., na tom skutkovom základe, že

dňa 26.09.2011 v čase okolo 24,00 hod. v C. nad R., po vzájomnej dohode o návrhu obv. U. P., že či si obv. R. H. nechce zarobiť, išli do reštaurácie „H.“, kde sa mali sudy predať osobe, ktorí im mala dať

peniaze na ruku a tak sa mali rozdeliť, avšak keď im táto akcia nevyšla a keď sa vrátili a zbadali, že ide nejaký napitý muž, ktorý bol asi 30 metrov od nich a išiel smerom k hotelu „P.“, začali ho prenasledovať, išli za ním po tom istom chodníku asi vo vzdialenosti 15 metrov a keď R. P. zabočil smerom doľava k bytovke blízko hotela „P.“, obvinený U. P. mu povedal, aby ho zozadu sotil a potom mu zobral peňaženku, že on bude dávať pozor, či niekto nejde, čo aj obv. R. H. urobil, rozbehol sa za poško. R. P., zozadu ho sotil, pričom keď tento spadol na zem, udrel ho päšťou do tváre a zo zadného vrecku amu vytiahol peňaženku, v ktorej bola minimálne finančná hotovosť vo výške 130 EUR, ako aj mu odcudzil preukaz a kartu zdravotného poistenia, kreditné karty Quatro, Dexia, VUB banka, 2 kusy stávkové tikety v hodnote po 10 EUR zo stávkovej spoločnosti F. a Q., po čom obaja z miesta činu ušli a z odcudzených peňazí obv. R. H. dal obv. U. P. 2,50 EUR,

za čo mu bol uložený, a to podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Poškodený R. P. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Odsúdený v predmetnej veci podal taktiež dvakrát dovolanie.

V prvom dovolaní ako dovolacie dôvody uviedol ustanovenia § 371 ods. 1 písm. b), c), g), i) Tr. poriadku, keď namietal rôzne zloženie senátu na hlavnom pojednávaní a na rozhodovaní o väzbe (prepustení z väzby), namietal, že pri rozhodovaní okresný súd oprel záver o jeho vine o „pachovú stopu“, hoci nebola odobratá, namietal porušenia viacerých ustanovení Trestného poriadku ako aj odmietnutie vykonania ním navrhovaných dôkazov (vyšetrovací pokus, rekonštrukcia, znalecký posudok na hodnovernosť R. H.). Najvyšší súd v rozhodnutí poukázal, že uplatnené dovolacie dôvody sa navzájom obsahovo prelínajú a v zásade v každom dovolacom dôvode bolo poukázané v podstate na tie isté procesné pochybenia, ktoré podľa odsúdeného viedli k jeho odsúdeniu. Podané dovolanie Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4Tdo/33/2013 zo dňa 27.02.2014 odmietol. Okrem iného Najvyšší súd SR uviedol, že okresný súd záver o vine odsúdeného U. P. oprel predovšetkým o usvedčujúcu výpoveď spoluodsúdeného R. H., výpoveď poškodeného R. P. a výpoveď svedkyne H. H.. Najvyšší súd SR tiež podotkol, že hoci okresný súd pri rozhodovaní o vine prihliadol na pachovú stopu, na čo dôvodne reagoval krajský súd vo svojom uznesení o odvolaní, tak toto pochybenie nemalo zásadný vplyv na rozhodnutie o vine vzhľadom na iné dôkazy, a to usvedčujúcu výpoveď spoluodsúdeného R. H., výpoveď poškodeného R. P. a výpoveď svedkyne H. H..

V druhom dovolaní ako dovolacie dôvody uviedol ustanovenia § 371 ods. 1 písm. b), g), i) Tr. poriadku, keď namietal rôzne zloženie senátu na hlavnom pojednávaní a na rozhodovaní o väzbe (prepustení z väzby), namietal, že pri rozhodovaní okresný súd oprel záver o jeho vine o „pachovú stopu“ ako aj o svedecké výpovede príslušníkov PZ SR, ktorí neboli zbavení mlčanlivosti, či o usvedčujúcu výpoveď spoluodsúdeného R. H. z prípravného konania a výpovede svedkyne H. H., ktorá zreprodukovala to, čo počula od spoluodsúdeného H.. Podané dovolanie Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Tdo/82/2015 zo dňa 27.01.2016 odmietol. Okrem iného Najvyšší súd SR poukázal na svoje predchádzajúce uznesenie sp. zn. 4Tdo/33/2013 zo dňa 27.02.2014 a podotkol, že okresný súd pri rozhodovaní o vine neprihliadol na hlásenie o použití služobného psa, ale tento dôkaz bol nahradený výsluchmi svedkov E. E., S. H. (psovoda) a H. J., o ktorých výpovede tiež oprel okresný súd svoj rozsudok. Nakoľko odsúdený nezákonnosť výsluchov príslušníkov PZ SR uplatnil až v prvom dovolaní a jeho doplnení, teda po skončení pôvodného konania, nemohol dovolací súd, ani v rámci opakovaného konania o dovolaní, otázku použiteľnosti týchto svedeckých výpovedí skúmať, a to pre zákonnú prekážku podľa § 371 ods. 4 Tr. poriadku.

Odsúdený U. P. na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanom návrhu na povolenie obnovy konania.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že v pôvodnom konaní boli porušené ľudské práva odsúdeného. Napokon navrhol, aby súd obnovu konania povolil a aby sa nepridržal formalistického výkladu pojmu nová skutočnosť pri posudzovaní splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí žiadal návrh odsúdeného zamietnuť, nakoľko uvádzané skutočnosti boli riešené v rámci pôvodného konania a nejedná sa o skutočnosti nové, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. poriadku skutočnosťou skôr nežnou podľa odsekov 1 až 3 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy uvedené v § 394 Tr. poriadku. Súd, ktorý rozhoduje o takomto návrhu na povolenie obnovy konania, je v zásade oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. To znamená, že iba pri tých výrokoch rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy by same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. Skutočnosťou predtým nežnou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým nežným dôkazom sa naopak rozumie dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. Postup podľa § 394 ods. 4 Tr. poriadku súvisí s uplatňovaním práv fyzických osôb v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva na základe Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V zmysle § 394 ods. 5 Tr. poriadku musí byť skutočnosť, že porušenie povinnosti policajta alebo prokurátora, sudcu alebo prísediaceho v pôvodnom konaní je trestným činom, zistená právoplatným rozsudkom.

V podanom návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený nepoukazoval na žiadne skutočnosti uvedené v § 394 ods. 4 a ods. 5 Tr. poriadku. Ak odsúdený, resp. jeho obhajca, na verejnom zasadnutí poukázal, že v pôvodnom konaní boli porušené ľudské práva odsúdeného, tak takéto konštatovanie nezakladá dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 4 Tr. poriadku, keďže nebola preukázaná existencia rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/29/2012 alebo v konaní, ktoré takémuto rozhodnutiu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody odsúdeného U. P.. Z uvedených dôvodov súd pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného nemal za preukázané, že by boli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania z dôvodov podľa § 394 ods. 4 a ods. 5 Tr. poriadku.

Nakoľko sa predmetný návrh na povolenie obnovy konania vzťahuje na právoplatne skončenú trestnú vec, ktorá bola skončená odsudzujúcim rozsudkom súdu, súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania sa zaoberal posudzovaním podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

S prihliadnutím na návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania, po oboznámení sa s podstatným obsahom trestného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/29/2012 (najmä odsudzujúcimi rozhodnutiami v pôvodnom konaní a rozhodnutiami dovolacieho súdu o odsúdených podaných dovolaniach, ktoré sú vyššie uvedené) a po vypočutí odsúdeného U. P., dospel súd k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania nie je dôvodný.

Odsúdený vo svojom návrhu ako aj na verejnom zasadnutí napádal výrok o vine a naň nadväzujúce výroky, teda aj výroky o treste a náhrade škody, keď poukazoval, že rozhodnutie o vine je založené na dôkazoch, a to výsluchoch svedkov - príslušníkov PZ SR, ktorí neboli pred ich výsluchom zbavení mlčanlivosti, a teda ich výpovede sú nezákonné.

Pri skúmaní podmienok na účely povolenia obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku sa podaný návrh na obnovu konania hodnotí

- 1) z hľadiska, či ide o skutočnosť a dôkazy súdu skôr neznáme a
- 2) či by tieto skutočnosti alebo dôkazy same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Podľa súdu je potrebné poukázať, že odsúdeným prezentovaná skutočnosť, teda nezákonnosť svedeckých výpovedí príslušníkov PZ SR, nebola súdu (okresnému ani krajskému) v pôvodnom konaní známa, vychádzajúc z toho, že sa súdy v pôvodnom konaní s touto skutočnosťou nezaoberali, pričom ju vtedy nenamietal ani odsúdený, na čo bolo poukázané aj v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/82/2015 zo dňa 27.01.2016. Preto možno konštatovať, že ide o skutočnosť súdu skôr neznámu.

Odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania prezentovaná súdu skôr neznáma skutočnosť, na ktorej zotrval aj na verejnom zasadnutí, však sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi z pôvodného konania nijako neodôvodňuje zmenu výroku o vine, a teda ani o treste a ani výroku o náhrade škody. V tejto súvislosti súd odkazuje na pôvodný odsudzujúci rozsudok okresného súdu ako i na potvrdzujúce uznesenie krajského súdu, a teda na skutkový stav zistený v pôvodnom konaní, na ktorý bolo poukázané aj uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/33/2013 zo dňa 27.02.2014. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že výrok o vine bol založený na usvedčujúcej výpovedi spoluodsúdeného R. H. z prípravného konania, na výpovedi poškodeného R. P. a výpovedi svedkyne H. H..

Odsúdený tak podľa názoru súdu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nepreukázal, že by ním uvádzaná skutočnosť (nezákonnosť výpovedí svedkov - príslušníkov PZ SR), sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým mohla viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie, ktorého výrok o vine je aj podľa názoru súdu rozhodujúceho o povolení obnovy konania založený na usvedčujúcej výpovedi spoluodsúdeného R. H. z prípravného konania, na výpovedi poškodeného R. P. a výpovedi svedkyne H. H., ktoré tvoria logický a na seba nadväzujúci celok.

Pretože súd na základe vyššie uvedených skutočností nezistil žiadne podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podaná sťažnosť má odkladný účinok.